

konk. ř.) a musí býti uhrazeny podle § 50 odstavec (1) konk. ř. z podstaty, na kterou se vztahují. Z toho plyne, že ze zvláštní podstaty sestávající z náhradové pohledávky lze uspokojiti jen premie ze smlouvy o pojištění odpovědnostním a nikoliv premie z jiných pojišťovacích smluv. Jak již bylo uvedeno ve zmíněném rozhodnutí nejvyššího soudu, tvoří náhradová pohledávka zvláštní fond, který má právní a hospodářský účel, aby poškozený došel z něho neztenčené úhrady do výše způsobené mu škody. Z podobné úvahy vycházel i zákonodárce při § 27 zákona o pojišťovací smlouvě maje za to, že dospělá premie plynoucí ze smlouvy o pojištění odpovědnostním lpí i na plnění pojistitelově a jest nepatrnou proti plnění, a proto připustil i započtení proti osobě třetí (viz vysvětlivky min. spravedlnosti z r. 1915 str. 40 a Dr. Ehrenzweig: Die Rechtsordnung der Vertragsversicherung 1929 str. 93). Nemůže proto toto účelové jmění býti zatíženo vzájemnými pohledávkami, které s ním nejsou v žádné právní a skutkové souvislosti. Tomu není na závadu, že zákon rozšířil v § 27 započtení na pohledávky postrádající vzájemnosti a neobmezil výslovně započtení jen na premie ze smlouvy o odpovědnostním pojištění proti poškozenému, neboť to plyne již z účelu zákonného zástavního práva pojistníkova. Neodpovídá ani zásadě o poctivosti styku vyslovené v § 914 obč. zák., když pojistitel nevymáhá splatné premie z různých pojišťovacích smluv po pojistníkovi, ani smlouvy závčas^o nezrušuje a v případě pojistné příhody se snaží přesunouti veškeré své vzájemné pohledávky za pojištěncem na poškozeného uplatnivšího své zástavní právo k náhradní pohledávce. Bezpodstatným jest proto jak poukaz na rozhodnutí uveřejněná ve sbírce Glaser-Unger a Walter-Pfaff o době vzniku a založení pohledávky pro její schopnost k započtení, o přípustnosti započtení proti postupníkovi a bezpředmětnou jest úvaha, že totéž platí i při započtení s pohledávkou zatíženou právem zástavním; rovněž je bezpodstatným poukaz na rozhodnutí nejvyššího soudu z 25. ledna 1934 Rv III 52/34 (správně Rv III 52/33) uveřejněné pod čís. 1564 úr. sb., jež se započtení premií vůbec netýká a netřeba se zabývat ani otázkou, jak by věc dopadla, kdyby pojistník byl toutéž pojišťovací smlouvou pojištěn proti škodám z provozu více silostrojů, poněvadž o takový případ nejde. Souzenou věc nelze na roveň klásti případu, kde pojistník vůbec pojištěn nebyl, poněvadž tu jde o jinou skutkovou podstatu a nemůže na shora vysloveném názoru nic změnit ani úvaha dovolatelčina o zásadách aekvity života hospodářského, když výklad a účel zákona tomu brání.

Čís. 14597.

K výkladu vl. nař. 142/34 a 258/34 Sb. z. a n.

Nemůže-li býti použito § 1 vl. nař. 142/34, nelze povolit ani přerušení sporu odle § 3 vl. nař. čís. 142/34.

(Rozh. ze dne 5. října 1935, R II 403/35.)

Žalovaný, zemědělec ve smyslu § 6 vl. nař. čís. 142/34 sb. z. a n., navrhl, by byl proti němu vedený spor podle § 3 vl. nař. čís. 142/34 sb.

z. a n. přerušen. P r v ý s o u d návrh zamítl zjistiv, že žalovaný může se zřetelem na své majetkové poměry bez ohrožení své hospodářské existence platiti (čl. II lit. a) vl. nař. čís. 258/34 sb. z. a n.). R e k u r s n í s o u d vyhověl návrhu poukávav na nedostatek hotových peněz mezi zemědělcí, jež by vzhledem k těžkosti opatření si úvěru nutil žalovaného, chtěl-li by dostáti svému závazku, k prodeji části nemovitostí.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y :

Podle čl. II. 1. odst. vlád. nař. čís. 258/34 sb. z. a n. nelze užití ustanovení § 1 vl. nař. čís. 142/34 sb. z. a n., jsou-li tu předpoklady pododstavců a) a b). Jsou-li tu tyto předpoklady a nemůže-li býti proto použito § 1 vl. nař. čís. 142/34 sb. z. a n., nelze povolit ani přerušení sporu ve smyslu § 3 vl. nař. čís. 142/34 sb. z. a n., neboť podmínkou přerušení sporu jest, že v konkrétním případě lze použiti § 1 vl. nař. čís. 142/34 sb. z. a n., k němuž § 3 poukazuje. Poněvadž v projednávaném případě bylo podle stavu věci prvním soudem zjištěno, že žalovaný neplatí, ač by platiti mohl bez ohrožení provozu svého zemědělského podniku a byly tedy zjištěny skutečnosti podle odstavce druhého čl. II cit. vlád. nař., takže jest dán předpoklad pro pokračování ve sporu podle uvedeného zákonného ustanovení, byl právem návrh žalovaného na přerušení řízení činěný z důvodu § 3 vlád. nař. čís. 142/34 sb. z. a n. prvním soudem zamítnut. Dodati jest ještě, že se první soud zabýval právem návrhem žalobců na zamítnutí návrhu žalovaného na přerušení sporu z důvodu čl. II lit. a) vlád. nař. čís. 258/34 sb. z. a n. a jejich návrhem na pokračování ve sporu, třebaže o návrhu žalovaného nebylo ještě rozhodnuto, neboť stanoví-li se v odstavci druhém čl. II vlád. nař. čís. 258/34 sb. z. a n. »budou-li zjištěny skutečnosti uvedené v odstavci prvním písm. a) a b) a ž po přerušení sporu podle § 3 vlád. nař. čís. 142/34 sb. z. a n., bude na návrh věřitele pokračováno v přerušeném řízení«, nelze tomuto ustanovení vlád. nař. rozuměti tak, že napřed musí býti rozhodnuto o návrhu žalovaného na přerušení sporu, aby mohlo dojíti k projednání návrhu žalobcova na pokračování v přerušeném řízení. Takový výklad tohoto zákonného ustanovení by se přičil jeho účelu samému a měl by za následek protahování řízení.

Čís. 14598.

Vkladem zástavního práva pro převodní poplatek, pro nějž již byl povolen záznam zástavního práva, nepřetrhuje se promlčení.

(Rozh. ze dne 9. října 1935, R I 1011/35.)

Stejně sb. n. s. čís. 12734.

Pro československý stát byl dne 26. června 1931 vložen záznam práva zástavního pro převodní poplatek 10.000 Kč na nemovitosti dlužníkově. Dne 11. listopadu 1933 byl záznam ten vymazán a současně povolen vklad práva zástavního pro tento poplatek. N i ž š í s o u d y při